

Waarom de Warmtewet?

De Warmtewet is ingesteld om gebruikers van stadsverwarming te beschermen tegen de hoge tarieven die de energiebedrijven rekende voor stadsverwarming. Gebruikers van stadsverwarming kunnen niet overstappen naar een andere warmteleverancier. Zij zijn gebonden aan die warmteleverancier die een netwerk van leidingen voor stadsverwarming heeft aangelegd. Die leveranciers hebben altijd een monopolie positie gehad. Zij rekenden een heel hoge prijs, de gebruikers konden immers toch nergens anders heen. Dáár heeft de wetgever nu een stokje voor gestoken.

Niet-meer-dan-anders

De wetgever (overheid) heeft bedacht dat er maximale prijzen moesten komen waaraan de leveranciers van stadsverwarming zich ook moeten houden.

De uiteindelijke kosten voor warmte mogen niet méér zijn dan wanneer de gebruikers (huurders/kopers) dezelfde warmte zouden krijgen met een eigen HR cv-ketel met aardgas als energiebron. Dat heet het niet-meer-dan-anders principe. De wetgever vindt dat hij nu een garantie heeft bedacht dat gebruikers van stadsverwarming niet meer die veel te hoge tarieven moeten betalen. De gebruikers worden nu beschermd tegen die hoge tarieven.

Blokverwarming

Maar ... toen bedacht de wetgever dat gebruikers van blokverwarming óók niet kunnen overstappen naar een andere warmteleverancier. Daarom geldt de Warmtewet ook voor flats met blokverwarming. Tégen alle adviezen van deskundigen valt nu ook blokverwarming onder de regels van de Warmtewet.

Afrekenen in GJ

Volgens de Warmtewet mag er niet (meer) worden afgerekend op basis van de verbruikte m³ aardgas. Voortaan moet er worden afgerekend op basis van verbruikte GigaJoules (GJ). Voor stadsverwarming is dat geen probleem, dat werd altijd al afgerekend in GJ.

Voor blokverwarming is dat een ander verhaal. Daar waren altijd gewone gasmeters. De totale hoeveelheid gas die in een hele flat werd verbruikt, werd gemeten. Iedere bewoners betaalde zijn eigen deel van dat totaal. De gasmeters moeten worden vervangen door GJ-meters.

Een GJ is een absolute eenheid in tegenstelling tot m³ aardgas. Dat verschilt per soort gas. Het Groningse aardgas heeft een andere calorische waarde (verbrandingswaarde) dan het Russische gas. Dat kan per dag verschillen en is dus geen absolute waarde. Een GJ is dat wel.

Gasmeter

De gasmeter is vóór de ketel geplaatst. De hoeveelheid gas werd al gemeten voordat het de ketel inging. De benodigde warmte kwam uit de ketel. Bij oude ketels komt er minder warmte uit de ketel dan bij nieuwe ketels. Het rendement van de ketel was en is dus van groot belang. We betaalden veel gas en kregen (te) weinig warmte.

GJ-meter

De nieuwe GJ-meters worden ná de ketels geplaatst. Er wordt gas in de ketel gestopt, verbrand en er komt warmte uit. Die warmte wordt gemeten door de GJ-meter en dat gaan de bewoners betalen. Een heel andere benadering. Heeft de ketel een laag rendement en verbruikt hij daardoor veel gas? Dan moet de ketel harder stoken om genoeg warmte te produceren. We betalen de warmte die uit de ketel komt in GJ. Die verbruikte GJ worden verdeeld en betaald door alle bewoners van het gebouw.

Maximale prijzen

De wetgever heeft de Autoriteit Consument en Markt (ACM) opdracht gegeven om jaarlijks maximale prijzen vast te stellen. De ACM maakt in december van elk jaar de maximale prijzen voor het volgende jaar bekend. De maximale prijzen blijven het hele jaar gelijk.

in het jaar 2016 kost 1 GJ maximaal € 22,66

in het jaar 2016 is het vastrecht maximaal € 276,13 per woning

in het jaar 2016 zijn de meetkosten maximaal € 24,97 per woning

Let op: de meetkosten zijn exclusief de kosten voor de radiatormeters en de afschrijving daarvan. De warmteleverancier mag altijd minder berekenen dan die vastgestelde maximale prijzen.

U ziet dat de prijzen per jaar anders zijn. De ACM bepaalt dat. Er mag niet méér worden berekend dan de prijzen die de ACM heeft vastgesteld.

Warmteleverancier

In de Warmtewet staat ook dat de verhuurder opeens de warmteleverancier is. Dus niet het energiebedrijf maar de verhuurder levert de warmte. Dat brengt veel verplichtingen voor de verhuurder met zich mee. De administratie moet ook worden aan gepast en aan bepaalde en vastgestelde voorwaarden voldoen.

De warmteleverancier (verhuurder) is verplicht om continu warmte te leveren. Dat wil zeggen: als de buitentemperatuur daar aanleiding voor geeft. Iedereen snapt dat er geen warmte nodig is als het buiten 25 °C. is. Maar als het buiten 15 °C. of kouder is dan willen de bewoners terecht cv-warmte. Er kunnen afspraken worden gemaakt tussen de warmteleverancier en de bewoners over de vraag wanneer en bij welke buitentemperatuur er wel of geen warmte moet worden geleverd. Daarbij maakt het geen verschil of het dag, nacht, zomer of winter is. De buitentemperatuur is bepalend.

Geen stookkosten meer

In het verleden (vóór de intrede van de Warmtewet) heetten stookkosten gewoon stookkosten. De stookkosten waren servicekosten en werden eens per jaar afgerekend met de bewoners. De Warmtewet schrijft nu voor dat stookkosten geen stookkosten meer heten maar "kosten voor nutsvoorzieningen". Deze vallen niet meer onder de regels van servicekosten.

U zult daarom een eindafrekening van de servicekosten krijgen zonder de stookkosten. O nee, kosten voor de nutsvoorzieningen. Die eindafrekeningen komen voortaan apart.

Het is jammer dat de wetgever geen uiterste datum in de Warmtewet heeft vastgelegd waarop de eindafrekening bij de bewoners moet liggen. De verhuurder is nu vrij om die op een willekeurig tijdstip te verstrekken.